

жатъ, когато му дойде времето: да навлѣзатъ съ голѣми въоръжени дружни и освободятъ поробеното си отечество.

Презъ сжщата 1866 година, Стефанъ Караджа взема живо участие въ вжтрешнитѣ политически борба на Румъния. Румънитѣ изгонили князъ Александъръ Куза и Турция се приготвила да окупира Румъния. Държавникътъ Братиано уплашенъ отъ това, предложилъ на Раковски, да събере до двадесетъ хиляди български борци, които подъ водителството на Караджата, да нахлуятъ въ Добруджа и попрѣчатъ на намѣренията на Турция. Но опасниятъ облакъ, който се билъ надвесиленъ надъ Румъния се разминалъ и планътъ за нахлуването на Караджата въ България не се осжществилъ.